

hævelsen at Forbudet mod Farvning vil kunne medføre uberegnelig Skade for vor Smørekspport. Jeg kunde ønske at fremdrage en Udtalelse af en af de Mænd her i Landet, som i en lang Aarrække har interesseret sig meget stærkt for vor Smørproduktion og for vort Mejeribrugs Udvikling, og som endnu den Dag i Dag interesserer sig levende for dette Spørgsmaal, nemlig Professor Bøggild ved Landbohøjskolen. Han udtaler i en Skrivelse til mig for nogle Dage siden følgende: „Det danske Smørs Afsætning og dets Anseelse hos saavel danske som udenlandske Forbrugere er jo en Livs-sag for det danske Landbrug, og ved en Forandring i Bestemmelsen om Margarinens Farvning er intet at vinde, men meget at tabe.“ Han kommer for øvrigt ogsaa med en Del andre Udtalelser vedrørende dette Spørgsmaal, men disse Udtalelser skal jeg senere tillade mig at forelægge for det Udvalg, som faar med Sagen at gøre, saa vil Medlemmerne der kunne se, hvorledes en af vore bedste Mænd herhjemme paa Mejeribrugets Omraade ser paa dette Spørgsmaal. Men for øvrigt maa jeg sige, at jeg synes ikke, at Margarinefabrikanterne har Grund til at klage saa højt, som de gør, angaaende dette Spørgsmaal. I Aarene fra 1891 til 1896 havde vi 17 Fabrikker her i Landet med en Produktion af 7,77 Mill. kg Margarine; i 1920 har vi 64 Fabrikker her i Landet med en Produktion af over 55 Mill. kg. Det viser sig altsaa, at Margarinefabrikationen herhjemme er gaaet ganske overordentlig stærkt frem. Og at det heller ikke har været nogen helt ringe Forretning for Margarinefabrikanterne her i Landet, det turde maaske fremgaa deraf, at det ikke er dem, der staaar lavest paa Skattemisterne omkring i Landet.

Det forekommer mig derfor, at der ikke er Grund for Fabrikanterne til at klage saa meget, som de gør, over den Lovgivning, vi har paa dette Omraade. Men naturligvis: Kunde Margarineindustrien udvikles og Udførsel finde Sted, uden at der blev tilføjet vor Smørekspport nogen Skade derved, saa var der selvfølgelig ingen, der havde det mindste at indvende derimod. Spørgsmaalet om, hvorvidt denne Udvikling kan finde Sted, om der er Udsigt til, at Fabrikationen kan finde Afsætning i Udlandet, tør jeg ikke indlade mig paa at dømme om. Men jeg vil dog henlede Opmærksomheden paa den Udtalelse, som foreligger her i Bemærkningerne til Lovforslaget, af Statskonsulent Faber i London, hvor han siger, at i England er der ingen som helst Udsigt til, at vore Margarine-

fabrikanter kan finde Afsætning for Margarine. Det turde maaske derfor være et Spørgsmaal, om Udsigterne for en større Udførsel er til Stede. Men der synes i saa Fald ikke at være megen Grund til Ophævelse af en Bestemmelse, som i nogle og tredive Aar har vist sig forsvarlig og formaalstjenlig.

Jeg nævnte før Statskonsulent Fabers Udtalelser. Nu vil det muligvis blive sagt, at han samtidig i sin Erklæring udtaler, at der ikke er den mindste Fare for, at Ophævelsen af Forbudet mod Farvning af Margarine vil skade vort Smørs Anseelse paa det engelske Marked, og det er muligt, at han har Ret; ingen ved det; han kan dog naturligvis ogsaa tage fejl. Men nu skal jeg, hvad det Spørgsmaal angaar, se bort fra vort Smørmarked i England og henlede Opmærksomheden paa, at Mejeribruget gør sig store Anstrengelser for at skaffe os Markeder for vort Smørs Afsætning i andre Lande. Det er kommet frem paa forskellige Møder herhjemme. Mange har ligefrem udtalt, at det var en Nødvendighed for vort Mejeribrugs Udvikling, at vi skaffede os Markeder for vort Smør andre Steder end i England. I Ugen fra den 18. til den 24. Februar blev der eksporteret 1 516 400 kg Smør her fra Landet; deraf til Tyskland 102 400 kg, til England 974 200 kg, til Norge og Sverige 66 500 kg, til Belgien 124 500 kg og til Frankrig 243 600 kg. Selv om England altsaa er vort Hovedmarked, udfører vi dog ikke $\frac{2}{3}$ af vort Smør til England. Over den ene Trediedel udføres til andre Lande. Det vil altsaa sige, at vi søger saa godt, som det overhovedet er muligt, at oparbejde nye Markeder for vort Smør, og under disse Forhold mener jeg, det er af den største Betydning, at vi ikke svækker vor Margarine-lovgivning. Ogsaa her vil jeg henlede Opmærksomheden paa en Udtalelse af Statskonsulent Faber. Han siger: „Det hidtil opretholdte indirekte Udførselsforbud for Margarine ved at forbyde dens Farvning har utvivlsomt været til stor Gavn. Det har været et af de Momenter, som har hjulpet den danske Smørproduktion og støttet Smørrets Renommé.“ Det eri England, han mener, at Forbudet mod Smørrets Farvning har haft denne Virkning. Men har Forbudet haft denne Virkning i England i den forløbne Tid, vilde det dog være ganske naturligt at tænke sig, at det vil kunne have den samme Virkning paa de nye Markeder, som vi søger at oparbejde i andre Lande.

Nu siger man, at det, som vi, der ønsker at bevare de nugældende Regler om Margarinens Farvning, kræver, er Beskyttelse.